

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Respectar la natura

Era una tarda de cel serè, sense cap núvol. De sobte, una lleugera columna de fum anà creixent i estenent-se fins al punt de convertir-se en un mantell que tapava l'esplendor de l'astre rei i es podia contemplar fit a fit la seva forma arrodonida. Era com un llençol desplegat que n'evidenciava la causa: un bosc que cremava. La imatge de l'incendi era visible des de dintre ciutat, tal com indica la fotografia. Malauradament, no era la primera vegada que això succeïa en aquest mateix indret. En les darreres setmanes més d'un cop les flames havien envoltat la ciutat i havien deixat el seu rastre en els arbres socarrimats que són a tocar dels habitatges.

La imatge dels incendis forestals acostuma a ser habitual en els mesos d'estiu, encara que la seva intensitat no sigui la mateixa en cada lloc, d'un any per a l'altre. Enguany la zona més castigada ha estat Galícia, amb milers d'hectàrees calcinades. Això fa que sigui fàcil recordar imatges del contrast que representa passar de la verdor exuberant d'un paisatge a la desolació més absoluta. Estem en temps de tardor, un temps propici perquè molta gent passegi pels boscos, ja sigui per buscar bolets o per gaudir de la seva bellesa. Tanmateix, perquè això sigui possible, necessitem que el bosc sigui viu. Que no el convertim en natura morta per qüestió d'interessos o negligència culpable.

Diumenge XXVI de durant l'any | Cicle B.....

Primera lectura | Del llibre dels Nombres – 11,25-29

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven. En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibiu-los-ho.» Però Moisès li respongué: «Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingués el do de profecia i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

Salm responsorial | Salm 18

Segona lectura | De la carta de sant Jaume – 5,1-6

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engreixat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

De l'evangeli segons sant Marc – 9,38-43.45.47-48

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per a treure dimonis i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui vénen amb nosaltres.» Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles, no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres.

Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa.

Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiessin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al Regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

La llei del Senyor és perfecta | S.R.S.....

Ens ho diu avui el salm responsorial i responem: «els preceptes del Senyor omplen el cor de goig». No sembla fàcil per a molts de nosaltres i per al món actual que això sigui així. I malgrat tot, si la humanitat seguís la llei del Senyor que es resumeix a estimar Déu i els humans, segurament que estaríem plens de goig.

Per contra, estem immersos en un món d'egoïsmes personals i col·lectius, que donen com a resultat malestar, enveges, baralles i guerres terribles. Sembla clar, doncs, que una conducta oposada donaria un marge ample per a la felicitat personal i social. En aquest sentit, hem de reflexionar i veure què

podem fer perquè aquest ideal d'amor i de pau es realitzi. Encara que no ens ho sembli tenim més poder del que ens pensem i una part de culpa del mal que hi ha en el món deriva de la nostra actitud i comportament.

Fins i tot la humanitat dels nostres països ho ha entès a vegades i ha proclamat, com deien els revolucionaris francesos, llibertat, igualtat i fraternitat. Per desgràcia, aquesta consigna la seguiren poc els qui la pronunciaren i la segueixen poc els països que s'anomenen demòcrates, però és bo recordar-la sovint i esforçar-nos perquè en el nostre lloc això sigui cada vegada més cert.

Catequesi, una nova oportunitat | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

En començar el mes d'octubre en totes les parròquies s'inicia, o s'ha iniciat recentment, la catequesi. Aquesta activitat any rere any és una nova oportunitat per a fer créixer en la nostra fe cristiana les noves generacions de joves i d'infants que s'apropen a les parròquies per diversos motius.

Certament són diverses les motivacions de venir a la catequesi. Trobem una opció més o menys clara en els pares i en els infants i joves que tenim. Però el que sí que hem de tenir ben clar els qui estimem Jesús i la seva Església, és que tenim a les nostres mans una nova oportunitat per a comunicar el que tenim en el nostre cor.

La fe cristiana solament es pot comunicar als qui ens escolten si el nostre cor és ple d'aquesta mateixa fe. Les activitats en l'Església, i entre aquestes de manera especial la catequesi, solament tenen sentit quan en els qui les desenvolupen hi ha una opció clara de fe.

L'opció de fe no vol dir, de cap de les maneres, aquell sentiment pel qual dic que tinc fe. L'opció de fe cristiana significa acceptar amb tot el cor la revelació de Déu que en el seu Fill ens ha donat a conèixer el seu veritable rostre i amb aquest coneixement ens

ha fet participar de la vida plena que és la salvació. L'opció de fe cristiana també em demana de viure-la i aprendre-la contínuament en la comunitat de salvats per Crist, que és l'Església. La fe personal de cada un de nosaltres si no està plenament en comunió amb la fe de l'Església no és la fe que salva i dona plenitud a la vida humana.

El gran perill per a la vida interna de les nostres comunitats eclesials és que els seus membres visquin «com si Déu no existís»; és a dir, visquin sense que la fe modela la seva vida. Aquest perill és gran, però encara més si el qui dona la catequesi no viu el que ensenya la fe de l'Església.

Gràcies a Déu per tots els qui aquest any fareu realitat la catequesi parroquial arreu de la diòcesi. Gràcies per tots els qui voleu aprofundir més i més en la fe cristiana, per a viure-la millor i per a transmetre-la amb tota netedat i claredat als infants, joves i adults del nostre bisbat. Gràcies per tots els qui viviu aquests curs catequètic que tenim al davant com una nova oportunitat de sembrar l'Evangelí. Si posem treball amarat d'amor i sembrat de pregària confiada en l'acció de la gràcia de Déu en el cor de les persones, el Senyor ens beneirà amb fruits abundants d'amor a Jesús i de comunió en l'Església.

Agenda litúrgica de la setmana

1. Diumenge XXVI de durant l'any.

Santa Teresa de l'Infant Jesús, verge.
Santa Sofia.

Lectures: Nombres 11,25-29 / Salm 18 /
Jaume 5,1-6 / Marc 9,38-43.45.47-48
Job 1,6-22 / Salm 16 / Mateu 18,1-5.10

Litúrgia de les hores: Setmana II

2. Dilluns. Els sants Àngels de la Guarda. Sant Llogari, màrtir.

Lectures: Job 1,6-22 / Salm 16 / Mateu 18,1-5.10

3. Dimarts. Sant Francesc de Borja, prevere. Sant Candi, màrtir.

Lectures: Job 3,1-3.11-17.20-23 /

Salm 87 / Lluc 9,51-56

4. Dimecres. Sant Francesc d'Assís, de l'orde dels frares menors.

Lectures: Job 9,1-12.14-16 / Salm 87 / Lluc 9,57-62

5. Dijous. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició.

Lectures: Deuteronomi 8,7-18 / 1 Cròniques 29,10-12 / 2 Corintis 5,17-21 / Mateu 7,7-11

6. Divendres. Sant Bru, fundador dels Cartoixans.

Lectures: Job 38,1.12-21;40,3-5 / Salm 138 / Lluc 10,13-16

7. Dissabte. La Mare de Déu del Roser.

Lectures: Job 42,1-3.5-6.12-16 / Salm 118 / Lluc 10,17-24

8. Diumenge XXVII de durant l'any. Sant Sergi, màrtir.

Lectures: Gènesi 2,18-24 / Salm 127 / Hebreus 2,9-11 / Marc 10,2-16

Qui no és
contra nosaltres,
és amb nosaltres

Caterina Coromina: Un perfil biogràfic | Pere Suñer S.J.*

Fa pocs mesos que a aquesta filla de la diòcesi de Vic li han estat reconegudes per Roma les virtuts heroiques (28 d'abril de 2006). Per consegüent, és ja Venerable, segons la terminologia emprada en els processos de canonització d'un sant. És, doncs, adient que donem a conèixer un resum de la seva vida.

Caterina Coromina nasqué a la parròquia de Santa Eulàlia de Pardines, tocant a Prats de Lluçanès, el 19 d'octubre de 1824 i morí a Vic l'11 de juliol de 1893.

Tota aquesta vida, de més de 68 anys, es pot dividir en tres parts: la primera (1824-1852) transcorre a la masoveria de la masia de Sant Nazari, dins l'àmbit de la parròquia on fou batejada, fins a 28 anys; la segona (1852-1871) abasta els anys que es dedicà a fer d'humil minyona en diferents cases de Santpedor i Vic; la tercera i última (1871-1893) la dedicà a preparar, realitzar i consolidar la fundació de la seva estimada congregació de les Germanes Josefines de la Caritat, en la qual va perseverar fins a la mort.

De la primera etapa cal subratllar la senzillesa, la sobrietat i la pietat. Els seus pares eren masovers, no propietaris, de la masia de Sant Nazari. Tingueren onze fills. Demés, els tocà de viure una època en què Catalunya, especialment la Catalunya rural, patia els estralls de les guerres carlines, especialment actives al Lluçanès. La nostra heroïna va créixer en aquest ambient d'escassetat i sobrietat. De molt petita va haver de treballar ajudant la mare a les feines de la llar i també pasturant el ramat d'ovelles de la casa. Això sí, el fragor de la guerra no

Església parroquial de Santa Eulàlia de Pardines (setembre 2006)

arribava en aquell racó de món, on els costums eren sans i cristians i la bellesa de la terra ajudava a enlairar l'ànima a Déu.

Al costat mateix de la casa hi havia una bonica capella romànica dedicada a Sant Nazari, que donava el nom a la masia. La campana assenyalava les hores del res i les vicissituds del temps. De petita ella sabia ja resar el rosari i consta que el resava, acompanyada del seu germà petit, mentre pasturaven el ramat. Com la majoria de les nenes d'aquell temps, no va anar a escola. Amb prou feines aprengué a llegir. La vida rodà així monòtona per a Caterina fins a 28 anys.

La masoveria no donava per a mantenir els onze fills. L'un darrere l'altre anaven marxant buscant llocs de treball. Caterina va tardar a marxar. Però en l'any 1852 se li oferí l'ocasió d'anar a servir en una altra masia no llunyana, habitada per uns familiars seus. Un any després

Casa natalícia i capella de Sant Nazari (setembre 2006)

la trobem de majordona d'un capellà de Santpedor, al Bages. Allí pogué enriquir la seva pietat i s'habitua a llegir, no sens esforç, el Kempis. Un any després va a Vic a servir en diferents cases acomodades. Fou llavors quan va anar creixent en el seu cor la resolució de consagrar-se a la vida religiosa i, més concretament, de fundar una congregació dedicada a la vetlla i cura dels malalts. A Vic disposà de bons consellers espirituals que la van guiar i ajudar a fer aquest difícil camí vers la fundació d'un institut religiós.

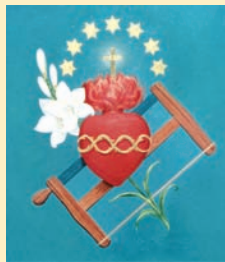
L'any 1873, Caterina pren una decisió coratjosa: deixa el seu ofici de minyona i, amb els petits estalvis que havia fet, lloga una cambreta per a poder dedicar-se amb més llibertat al servei dels malalts. La gent la veien trotar pels carrers portant una xicra a la mà, en la qual el farmacèutic vessava els seus remeis i ella els portava al llit del pacient. La gent li va posar el mot de «la noia de la xicra».

Va començar sola, però amb el clar propòsit de trobar companyes. L'any 1877 va aconseguir les tres primeres. Amb elles, i amb recolzament d'alguns sacerdots, va iniciar la vida en comú pròpia dels religiosos. La pobresa en què vivien era extrema, fins a arribar a pidolar peles de patata per bullir-les i alimentar-se'n. Les primeres companyes es van desanimar i la deixaren sola. Ella, recolzada pel seu director espiritual, va perseverar. Al cap d'un any van començar a arribar noves candidates.

El gra de mostassa va créixer lentament. La gent continuava anomenant-les «les noies de la xicra». Fou el bisbe Colomer qui, en veure que el grup anava consolidant-se, va proposar el nom de «Josefines de la Caritat». La Mare Caterina l'acceptà amb complaença. Expressava bé tant la devoció de la fundadora i seguidores pel Sant Patriarca, sota la protecció del qual totes es posaven, com també el motor de la seva empresa: la caritat, la participació en l'amor de Déu pels homes.

Les vocacions, els primers anys, venien en comptagotes. Però l'any 1884 fou ubèrrim: es va duplicar la dotzena de companyes que havia anat aplegant fins llavors. L'any anterior havia tingut lloc la primera fundació fora de Vic: la de Ripoll. Seguiren Manlleu, Torelló, etc.

La creu és la inseparable companya de la santedat. Havia, doncs, d'acompanyar la M. Caterina. S'havia de complir el que diu l'evangeli: «els enemics a l'home li vénen de la seva pròpia casa» (Mt 10,36). L'any 1887 professà a l'Institut una noia de 27 anys, Dolors Campolier.

Escut de l'Institut de Germanes Josefines, amb set elements simbòlics: cor, corona d'espines, flames de foc, estels, serra, sutzena i creu.

La Mare Caterina Coromina vers el 1886

Tenia un nivell cultural superior al que era normal entre les altres i al de la M. Caterina. Aquesta s'alegrà de l'adquisició. Aviat fou nomenada mestra de novícies. Recolzada pel nou capellà delegat del senyor bisbe per a la congregació, la germana Campolier va anar arraconant la fundadora fins a privar-la de tota autoritat. I no va parar fins a allunyar-la de la Casa Mare de Vic per evitar que li fes ombra. La mare va acceptar amb humilitat veure's desplaçada a Vilassar (1890), una de les darreres fundacions.

Passat bastant temps, els sacerdots consellers seus, veient la maniobra, la van induir a tornar a la Casa Mare de Vic i no moure-se'n. Allí perseverà fins a la seva mort, sense exercir autoritat, però donant bona olor de Crist a totes, sobretot a les novícies. Menyspreada d'algunes germanes, venerada per la majoria, continuà treballant en les tasques més humils, mentre la salut li ho permeté.

Era manifesta la seva devoció al santíssim Sagrament, que rebia les seves freqüents visites fins i tot de nit. Escassa de paraules, les que deia anaven plenes de saviesa, unció i sòlida senzillesa.

Lliurà l'ànima a Déu l'11 de juliol de 1893, a quasi 69 anys d'edat.

Per a ampliar la informació es poden consultar els dos llibres que va escriure el P. Joan Gabernet, S.J.:

La noia de la xicra, un esbós biogràfic (la primera edició és de l'any 1977), i *Caterina Coromina*, una biografia molt completa i documentada (de l'any 1983).

Igualment, es pot consultar a Internet l'adreça: [www:hnasjosefinas.com](http://www.hnasjosefinas.com), on trobareu indicacions per a sol·licitar les esmentades publicacions.

*Consiliari de la Família Josefina

Compte solidari 100x1 | Càritas Diocesana de Vic.....**Octubre del 2006**

52.- Família monoparental formada per la mare i 4 fills menors d'edat. Està a l'espera d'incorporar-se a una feina, després d'un període sense treballar. Sol·licita ajuda per alimentació. Import: 200 euros.

53.- Matrimoni jove amb fill de 6 mesos al seu càrrec. En aquests moments estan en situació d'atur. Sol·liciten ajuda per cobrir els bolquers i la llet per la criatura. Import: 80 euros.

54.- Noia sola en situació d'estrangeria i sense cap suport familiar. Els seus ingressos provenen de feines domèstiques que realitza de manera esporàdica. Sol·licita ajuda per manutenció. Import: 60 euros.

55.- Noi sense habitatge, i temporalment sense possibilitats d'adquirir-ne perquè no hi ha ingressos. Està a l'espera de començar a treballar. Sol·licita ajuda per una pensió. Import: 120 euros.

56.- Noia sola en procés de separació. Està a l'espera

de poder percebre una prestació social, ja que no hi ha ingressos. Sol·licita ajuda per alimentació. Import: 150 euros.

57.- Senyora gran amb greus problemes de sordesa., cobrant pensió mínima de jubilació. Requereix comprar uns audífons que no es poden adquirir amb cap ajuda pública. Import: 250 euros.

58.- Família formada pels pares i 2 fills de 3 i 5 anys. Han hagut de canviar de pis després que el propietari no els renovés el contracte. Sol·liciten ajuda per pagar l'entrada del nou pis. Import: 360 euros.

Nota

Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83.

Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Caixa Manlleu **2040.0020.15.8000945579**.

Breus

» **A la Casa d'Espiritualitat del Miracle**, el pròxim cap de setmana, dies 7 i 8 d'octubre, tindrà lloc un recés per a matrimonis dirigit pel monjo P. Lluís Juanós. Els dies 21 i 22 del mateix mes hi haurà un recés per a tothom dirigit pel monjo G. Joan M. Mayol. Per a informació i inscripcions: tel. 973480045 (de 5 a 7 de la tarda).

» **Des del primer diumenge de setembre**, a la diòcesi de Solsona actua com a nou director del Full Diocesà un jove de 25 anys, Josep Àngel Colomé. Ho podeu comprovar consultant la llista de «crèdits» de la darrera pàgina. Fins a l'esmentada data hi constava el nom de Benigne Rafart. Agraïment a qui ho ha deixat i encert per a qui acaba d'estrenar-se.

» **La Conferència Episcopal Tarraconense** disposa actualment d'una pàgina web que ha millorat en els diferents aspectes de presentació, claretat i, sobretot, ampliació de continguts. A partir del present curs, la gestió d'aquesta web anirà a càrrec de Santi Grimau. Podeu comprovar-ne la utilitat teclejant www.tarraconense.cat

» **Un jove de vint-i-nou anys (Eloi Aran)** acaba d'estrenar una pàgina personal a internet amb l'intent de «buscar nous llenguatges per a arribar als joves». Vinculat a la Companyia de Jesús, cursa actualment estudis de Teologia i Arquitectura. També realitza activitats de tipus pastoral. Quin senti curiositat per la seva proposta, pot teclejar <http://elbloccdeleloi.blogspot.com>

Suport al papa Benet XVI

Amb data 19 de setembre del 2006 es va donar a conèixer, de part del senyor bisbe, la següent «Nota de premsa del Bisbat de Vic» que, probablement, ja haureu llegit en altres mitjans de comunicació. Aquestes paraules de suport al papa Benet XVI també van poder ser escoltades al final de la missa celebrada a la catedral el dia 17 de setembre, en el Dia de la catedral i de la Jornada Diocesana.

El bisbe de Vic expressa públicament la seva comunió i solidaritat amb el papa Benet XVI, successor de Pere, que aquests dies és objecte d'atacs a la seva persona.

No podem acceptar que s'hagi fet un ús indegut d'algunes paraules del Sant Pare en el seu discurs pronunciat a la universitat de Ratisbona (Alemanya) i, menys encara, que s'entenguin com una ofensa a

la sensibilitat dels creients musulmans i hagin estat interpretades d'una manera que no correspon gens a les intencions del Papa.

El Sant Pare va expressar, com moltes vegades en el seu pontificat, un clar i radical refús a la motivació religiosa de la violència, independentment d'on vingui. D'altra banda, davant la fervent religiositat dels creients musulmans, el Sant Pare ha advertit a la cultura occidental secularitzada que eviti "el menyspreu de Déu i el cinisme que considera ridiculitzar el que és sagrat com un dret de la llibertat."

Compartim plenament les paraules del Sant Pare que, recentment, parlant del diàleg interreligiós i intercultural entre cristians i musulmans, afirmava: "Volem cercar els camins de la reconciliació i aprendre a viure respectant la identitat de l'altre".

Breus

► **El baptisteri de la Seu de Manresa** serà rehabilitat, ja que la pedra sorrenca amb la qual es va construir és molt malmesa i els elements que el decoren estan molt desfigurats i amb perill d'algunes parts a punt de caure. Així ho han manifestat els Amics de la Seu, que han explicat que a més la intervenció servirà per a restaurar un contrafort de la façana i un vitrall de la

nau lateral. El baptisteri és una construcció neogòtica de planta octogonal, obra de l'arquitecte Alexandre Soler i March, que es va construir a principi del segle passat i constitueix un dels elements característics de la façana principal de la basílica, i per això la seva restauració podrà ser admirada pels molts visitants de la Seu manresana.

Inici del curs al Seminari Major Interdiocesà

El curs es pot dir que va començar amb la setmana prèvia que, enguany, ha tingut com a seu el Seminari de Solsona des del dia 18 al 21 de setembre. Després, el dilluns dia 25 al vespre, es posava en marxa el ritme de vida comunitària al carrer Casp, 49, de Barcelona. L'endemà, dimarts dia 26, va ser el primer dia de classe a la respectiva Facultat de Filosofia i Teologia on es rep la corresponent formació acadèmica. Pel que fa al nombre de seminaristes, del Bisbat de Vic són quatre, un més que l'any passat. Aquest darrer es diu Xavier Bisbal i procedeix d'Igualada. Els altres tres, com probablement sabeu, procedeixen de Prats de Rei, Igualada i Manresa-Sant Fruitós.

► Intencions de l'Apostolat de l'Oració per al mes d'octubre

General: Perquè els batejats madurin en la fe i la manifestin mitjançant opcions de vida clares, coherents i valentes.

Missionera: Perquè la celebració de la Jornada Mundial de les Missions augmenti per onsevolga l'esperit d'animació i cooperació missioneres.

Tot a un euro | Dieta mediterrània | Xavier C.

El fullet era a la sala d'espera d'un centre mèdic, entre altres que alertaven de la pujada de la pressió, de la revisió periòdica dels ulls, etc., cosa que vol dir que té totes les garanties d'una bona recomanació. Parlava que la dieta mediterrània es considera un tipus d'alimentació molt saludable i equilibrada.

Evidentment que aquí no és el lloc idoni per a esmentar gastronomia ni elements de la dieta sorgida en països a tocar de la Mediterrània, com ara el nostre, i amb això estem de sort. Solament recordem que demana potenciar el consum de fruites i hortalisses, prioritzar el peix i moderar la carn i, sobretot, escollir l'oli d'oliva, autèntica estrella d'aquesta menja. També afegeix que uns bons hàbits alimentaris i una activitat física regular incrementen el nostre nivell de salut.

Per la Mediterrània ens han arribat tostemps cultures i civilitzacions, i també invasions i guerres a desdir. Donem constància, molt enllà del temps, dels comerciants fenicis i dels grecs versats en lletres i ciències que a Empúries ja ens devien deixar les primeres alenades de democràcia. I com l'Imperi Romà ens llegà monuments, costums i àdhuc el llenguatge. També hem patit exèrcits que ens han envaït, però els nostres no es quedaren pas quietes per anar a estossinar a terres d'orient amb aquells abrivats almogàvers, de no gaire felix record

allà. Eren aquells temps en què els peixos del Mare nostrum lluien les quatre barres.

Crec que si d'una avinentesa ens hem de mostrar satisfets és que per la Mediterrània ens arribà la fe en Jesucrist. La molt ferma creença que sant Pau desembarcà a Tarragona ens pot fer veure en les aigües que ens remullen les costes un signe d'identitat cristiana per als nostres pobles. Si avui nosaltres proclamem el credo dels apòstols és gràcies a gent vinguda pel nostre mar que ensenyà a caminar l'Eglésia en aquesta Catalunya dels nostres amors i desamors. De Jerusalem a Tarragona passant per Roma, ciutats en països on la Mediterrània ens banya i que resulta, més que un pont de mar blava, un pont d'amor i d'esperança. Com una dieta mediterrània per a l'esperit.

Dites casolanes | Sebastià Codina

Pasta d'Agnus Dei

Al temple de Jerusalem es feien un fart de matar xais. Els antics posaven simbòlicament els seus pecats en l'animal que cremaven i així expiaven les pròpies culpes. I es quedaven tan tranquils... No els cremaven pas sencers: bona part se la cruspien els sacerdots del temple.

Xai, anyell i *agnus* (en llatí), és el mateix. Joan va dir que Jesús era el veritable anyell que esborrava el pecat del món. Pasta d'*Agnus Dei* (Anyell de Déu) vol dir ser de la millor mena: la bondat total.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals

Santa Maria 1, 08500 VIC

Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:

mitjans-comunicacio@bisbatvic.com

SOLSONA: Josep Àngel Colomé

Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA

Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72

Correu electrònic:jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC

Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,

Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60